

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

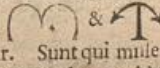
Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

XI. XII. & c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

fuermus. Sed hoc non vincit, quin notam eam, quam supra posuimus, a sua potius litera, quam a Quindena-
græcæ Romani desumpserint. Non est autem hic prætereundus Ciceronis locus, epistola ad Tili-
ronem, quæ incipit: Quid igitur; non sic oportet? ubi in vulgatis codicibus scriptum, Hælluo nequissi-
mus sestertia CC. dabat, nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla cassa. In veneranda an-
tiquitatis codice bibliothecæ Medicæ, ita Florentiæ scriptum observavi: Hælluo nequissimus H-S. multitu-
dinem aci-
norum.

Idem in antiquis inscriptionibus indicant de quibus loco suo, ubi quinquagena-
rii numeri hieroglyphicæ profecerunt. Sunt qui milenarium, per miliaria spicæ hieroglyphi-
cum indicent, neque quidem authores absunt, qui genus id segetis nomen a maximo granorum nu-
mero, mille scilicet, accepisse tradant, ut in spica dictum.

XI. XII. & reliqua. CAP. XXVIII.

His igitur eo gestu constitutis, ubi accidisset ut denariis reliqui etiam numeri infra x, adjungendi
essent, trium illi, ut ostensum est, inferiorum digitorum flexionibus porrectionibusve signifi-
cabantur: Undenarius quippe, indice ac pollice pro decem circulatis, auriculari mox eo loco, ubi
unum significat, adflexo: Duodenarius, firma denarii circulatione permanente, annulari ad auri-
cularem adjecto. Ita reliqui numeri usque ad unum de viginti prout per inferiores digitos osten-
di, satis explicatum.

XVI. CAP. XXIX.

Quoniam vero sextodecimus numerus inter hos collocatus, ejusque significatio magni apud
Egyptios momenti fuit, & jam constat numerum eum per medium molliter inflexum, & indi-
cem & pollicem circulatos significari: nunc quid ipse sibi velit numerus, videamus.

VOLUPTAS. CAP. XXX.

Sane quidem Egyptii Sacerdotes per ejusmodi numerum eo, ut verisimile est, gestu signatum, vo-
luptatem præcipue Veneræam indicabant. Ab eo siquidem annorum numero adolescentuli ad
muliebres consuetudines, & oblectamenta nequitia inceptant animum applicare, licet ad ter septi-
mum usque annum semen infœcundum esse dicit Aristoteles. Quod si prolificum sit, vel exigua, vel
imperfecta generari autumat. A bis septimo autem anno pruritu Veneris incitari vult, a quo etiam
tempore pubescere primum incipit, stirpesque imitari, ut Alemæon Cratoniata ait, quæ semen latu-
ræ florescunt prius. Atque hic ille est ætatis flos, de quo sæpius apud authores, ut apud Terentium:
Anni? sedecim, ætatis flos ipse. Et Ovid. Philosophiæ istiusmodi non ignarus, cum Narcisum osten-
dere vellet ejus jam ætatis, ut amoribus dare operam posset, ait:

Jamque ter ad quinos unum Cephisius annum
Addidit.

Indicium autem incepti coitus est vox crassior & inæquabilis, quæ secunda fere omnibus hebdo-
made, vel saltem incipiente tertia, evenit, & subalaris odor. Aristoteles id τριφυλῆον appellat. Antiqui
nostri, ut Censorinus ait, Hirquitallire dixerunt, & quibus corpus olere incipiat, Hirquitillos. Nam
annorum quatuordecim vel τεσσαράκοντα, vel τεσσαρῶν appellabant, ad sexdecim vero ἑξήκοντα, ut Terentia.
num illud obiter interpretemur, Postquam is excessit ex ephēbū, quamquam ἑξήκοντα quoque unica
locutione Græcis dicitur de grandiore jam adolescentia. Ad stipulantur huic Egyptiorum commen-
to Astronomorum traditiones super ætatum affectibus: illi enim Lunam ad quintum usque annum
infantem propemodum ducere dicunt; decennium inde Mercurio adscribunt unde illud ejus æta-
tis

In Eunuchis
Ovid. Me-
tam.
Ad verbum
ex Censori-
no cap. 4.
Hircorum
more coitus
appetere.
Censorinus
ibidem Puer-
um, vel pu-
berem.